

Nieuwsbrief Opvang Riverside

De Nieuwsbrief Opvang Riverside is een initiatief van omwonenden vóór omwonenden en andere geïnteresseerden. In deze nieuwsbrief geven we informatie over de gang van zaken binnen de opvang en over specifieke buurt-initiatieven.

De nieuwsbrief wordt onafhankelijk van het COA en andere bij de opvang betrokken instanties gemaakt.

Dit is het derde nummer van de Nieuwsbrief Opvang Riverside. Het idee om een nieuwsbrief voor omwonenden te maken is tijdens een overleg tussen omwonenden en COA in augustus 2025 door een van de aanwezige buurtbewoners voorgesteld.

Wat vindt u in deze nieuwsbrief?

1. *'Luisterend oor en ondersteuning voor asielaanvragers'*. Een gesprek met twee juridische hulpverleners van Vluchtelingenwerk.
2. *'Minder asielzoekers, toch méér opvanglocaties nodig'*
3. *'Meedoenbalie helpt bewoners op weg naar werk en studie'*, hoe asielzoekers en statushouders worden geholpen op weg naar betaald werk.
4. *'Een klein portretje: het verhaal van Hamaasa'*, het relaas van een Afghaanse vluchteling.
5. *'Samen aan tafel'*, een foto impressie van een ontmoeting in Nellestein
6. *'Kinderfietsjes gezocht'*
7. *'Moestuin & Vrijwilligers'*
8. Overzicht belangrijke telefoonnummers

1. Luisterend oor en ondersteuning voor asielaanvragers

In noodopvang Riverside heeft Vluchtelingenwerk Nederland twee spreekkamers waar asielzoekers op maandag en donderdag terecht kunnen voor informatie en ondersteuning bij hun asielaanvraag. Yvette en Jeroen, juridische hulpverleners bij Vluchtelingenwerk, vertellen over hun werk en de verhalen die zij van vluchtelingen horen.

“Het doel van Vluchtelingenwerk”, vertelt Yvette, “is dat iedereen goede rechtsbijstand krijgt bij de asielaanvraag. En dat doen we door vluchtelingen te informeren over de asiel-procedure. Bij binnenkomst in Riverside wordt de bewoners verteld over onze aanwezigheid en kunnen ze een afspraak maken. Maar wij houden zelf ook in de gaten dat als een asielaanvrager voor het eerst naar een gesprek met de IND (de Immigratie- en Naturalisatiedienst) gaat, we een afspraak maken om hem of haar uit te leggen welke vragen er worden gesteld zodat hij zich daarop kan voorbereiden. De IND is heel streng, dus je verhaal moet overtuigend zijn. En je moet er op voorbereid zijn dat je gevraagd wordt naar bewijs.”

Bewijzen dat je bescherming nodig hebt

“De lat voor bewijslast ligt hoog”, vertelt ze verder, “want het is niet zomaar een verblijfsvergunning waar je als vluchteling gebruik van wilt maken, er zijn hele strenge regels verbonden aan het krijgen van bescherming. Je moet als vluchteling dus uitleggen waarom je bang bent om terug te gaan naar je eigen land. In sommige landen is het strafbaar en word je met de dood bedreigd als je transgender bent, lesbisch of homo. Voor mensen die vaak jaren hun identiteit verborgen hebben moeten houden kan het heel moeilijk zijn om over hun gevoelens en identiteit te praten. En toch moet dat. De IND wil aan de hand van het verhaal van de asielaanvrager een beeld krijgen van zijn leven en terechte redenen dat hij bescherming zoekt in Nederland. En in ons gesprek met de vluchteling kunnen we hem daar op voorbereiden. We bereiden ook de advocaat en de IND voor met informatie over de mensen-rechtensituatie in het herkomstland van de asielaanvrager.”

“Een andere reden om bescherming in Nederland te zoeken is bijvoorbeeld dat je als ambtenaar of dienstplichtige in het leger voor een overheid of regime hebt gewerkt die verdreven is door andere machthebbers die jou beschuldigen van landverraad. Die beschuldiging kan mogelijk de dood tot gevolg kan hebben. Het is dan aan de IND om uit te zoeken welke positie de asielaanvrager in zijn herkomstland had. Vindt de IND bewijs dat hij bijvoorbeeld zelf opdracht gaf om mensen om te brengen, dan zal hij geen recht krijgen op bescherming in Nederland.”

Jeroen: “Specifieke redenen voor vrouwen om asiel te vragen is om te ontkomen aan gedwongen vrouwenbesnijdenis, zoals bijvoorbeeld in Somalië. Of omdat je je als vrouw verzet tegen de discriminatie door het (religieuze) regime, zoals in Afghanistan en Iran. Dan wordt een vrouw met vervolging bedreigd door de overheid omdat ze bijvoorbeeld aan protesten deelnam, weigerde de *hijab* te dragen of onderwijs probeerde te volgen.” (lees hierover in *‘Een klein portretje: het verhaal van Hamaasa’*)

De IND legt de lat voor het aanleveren van bewijs dus hoog.

Yvette: "De IND verwacht vaak meer van mensen dan wat ze op basis van waar ze vandaan komen kunnen aanleveren. Somaliërs bijvoorbeeld, komen uit een informeel georganiseerd land waar weinig identiteitsdocumenten worden afgegeven. En voor een politiek vluchteling kan het heel moeilijk zijn om bewijs naar Nederland te krijgen. Het land dat je bent ontvlucht zal niet meewerken aan het opsturen van rechtbankdossiers die kunnen aantonen dat je om politieke redenen bent veroordeeld tot een jarenlange gevangenisstraf of de doodstraf. Dus als iemand geen asielvergunning krijgt, betekent het lang niet altijd dat iemand niet een erkend vluchteling zou moeten zijn."

Vlucht je uit een land vanwege een totale oorlog, zoals Soedan of Gaza, dan zijn de persoonlijke omstandigheden over het algemeen minder belangrijk. Dan wordt de asielaanvrager gevraagd om zijn identiteit en afkomst te bewijzen en ook dat hij geen alternatief heeft om naar een ander veilig land te gaan.

Lang wachten op beslissing geeft veel stress

De asielprocedure duurt op dit moment erg lang (lees hierover in het artikel *Minder asielzoekers, toch méér opvanglocaties nodig*). "Dit lange wachten", vertelt Jeroen, "zorgt voor heel veel stress bij vluchtelingen en heeft gevolgen voor hun gezondheid, zoals depressiviteit, of een kort lontje, omdat ze in de opvang zo dicht op elkaar, zonder privacy moeten leven. Of uit onmacht als de brief van de IND waar ze al zolang op wachten nog steeds niet in de bus ligt. Ik ken twee broers, Jezidi's die slachtoffer zijn van de genocide door IS in Irak, die er bij hun aankomst energiek en hoopvol uitzagen en nu na een paar jaar wachten in een AZC lusteloos zijn en er onverzorgd bij lopen. Je moet je voorstellen dat veel vluchtelingen in een soort permanente burn-out zitten. De onzekerheid en de angst om teruggestuurd te worden naar je land waar je leven niet veilig is, waar je een lange gevangenisstraf staat te wachten, of de kogel, of de voortdurende angst dat achtergebleven familie iets wordt aangedaan, heeft op veel mensen zo'n impact dat ze geen ruimte in hun hoofd hebben om taalles te volgen of om op zoek te gaan naar werk."

Ook vraagbaak en luisterend oor willen zijn?

"We merken dat we als medewerkers van Vluchtelingenwerk een veilige haven voor veel mensen zijn", zegt Yvette. "Ze kunnen bij ons hun verhaal kwijt, en vragen stellen als 'ik heb nog steeds niks gehoord, de IND is me toch niet vergeten?', of 'ik begrijp de brief niet'. Het is mooi werk om te kunnen doen voor vluchtelingen. Dus wie weet dat er

onder de lezers geïnteresseerden zijn die vrijwilliger willen worden bij Vluchtelingenwerk? Ze zijn van harte welkom.”

Op deze website is informatie te vinden:

<https://vluchtelingenwerkvrijwilligers.recruitee.com/>

2. Minder asielzoekers, toch méér opvanglocaties nodig

De IND (de Immigratie -en Naturalisatie) geeft op haar website aan dat de komst van nieuwe asielzoekers elk jaar afneemt. Toch raken de opvanglocaties zo vol dat het COA noodgedwongen extra opvanglocaties moet inrichten. Hoe kan dat?

Eén van de oorzaken is dat vluchtelingen die een tijdelijke verblijfsvergunning hebben gekregen de opvang niet kunnen verlaten omdat er geen woning beschikbaar is. Maar de belangrijkste reden is dat de behandeling van asielverzoeken steeds langer duurt. Dat komt onder andere omdat de politiek heeft bezuinigd op het werk van de IND en bovendien een strenger toelatingsbeleid voorschrijft. De IND wijst als gevolg hiervan steeds meer asielaanvragen af. In 2025 kreeg zo’n drie op de tien asielaanvragers een tijdelijke verblijfsvergunning. Voor de zeven afwijzingen moet de IND een goede onderbouwing opstellen, die ook standhoudt voor de rechter, en dat kost de IND meer tijd.

Lange wachttijd voor asielaanvrager

Op de website van de IND is te lezen dat de vluchteling die asiel heeft gevraagd op dit moment na vijf maanden een oproep voor het eerste gesprek (‘aanmeldgehoor’) kan verwachten. In een bericht van de IND van januari 2026 staat: “Hebt u vóór september 2023 asiel aangevraagd? Dan krijgt u binnenkort een uitnodiging van de IND voor uw nader gehoor.” Asielaanvragers moeten dus na toelating tot de asielprocedure gemiddeld (!) 27 maanden wachten op hun tweede gesprek (‘nader gehoor’). Daarna volgt opnieuw een periode van wachten op de beslissing die de IND neemt. Voor mensen die overduidelijk uit een oorlogsgebied komen duurt die periode slechts een paar weken. Gaat het om complexe zaken die over persoonlijke omstandigheden gaan, kan een asielvrager soms langer op een beslissing moeten wachten (zie ook het artikel *Luisterend oor en ondersteuning bij asielaanvragen* op pagina 1).

Nieuwe asielwetten

De lange doorlooptijd van de asielprocedure betekent dus dat veel vluchtelingen jaren in de opvang moeten blijven wonen. De Nationale Ombudsman waarschuwt dat de strenge asielwetten die onlangs zijn goedgekeurd door de Tweede

Kamer tot nog meer werkdruk bij de IND zal leiden en dus waarschijnlijk ook tot nóg langere wachttijden voor de asielaanvragers.

Onderdeel van de nieuwe wetten is onder andere dat de tijdelijke verblijfsvergunning van *vijf* naar *drie* jaar zal gaan. Deze verblijfstermijn gaat lopen op het moment van het indienen van de asielaanvraag. Het is dus mogelijk dat de vluchteling die een positieve beslissing op zijn asielaanvraag krijgt op dat moment onmiddellijk een verlenging van zijn verblijfsvergunning moet aanvragen. Dat betekent dan weer extra werk voor de IND, want die moet deze verlengingsaanvraag beoordelen: wordt de tijdelijke verblijfsvergunning omgezet naar een vergunning voor onbepaalde tijd, of ingetrokken omdat de situatie in het land van herkomst is verbeterd?

De nieuwe asielwetten worden binnenkort in de Eerste Kamer besproken en zijn dus nog niet van kracht.

Bron: <https://ind.nl/nl/over-ons/cijfers-en-publicaties/>

3. Meedoenbalie helpt bewoners op weg naar werk en studie

Asielzoekers die zes maanden in procedure zijn, mogen betaald werk verrichten. Deze termijn gaat in op het moment dat de asielaanvraag in behandeling wordt genomen. Om asielzoekers die graag aan de slag willen daarbij te ondersteunen, beschikken sommige opvanglocaties van het COA over een zogeheten *Meedoenbalie*.

"Het idee achter de Meedoenbalie is om mensen te helpen hun weg te vinden in de Nederlandse samenleving," vertelt Peter-Paul, een van de COA-medewerkers die de Meedoenbalie op locatie Riverside bemenst. *"Dat kan door te ondersteunen bij het vinden van betaald of vrijwilligerswerk, maar ook door mee te denken over studie- en loopbaanwensen. Sommige mensen zoeken loopbaanadvies of een specifieke opleiding. Daar helpen we hen ook bij."*

Statushouders - asielzoekers die de procedure al hebben doorlopen en een verblijfsvergunning hebben gekregen - zijn ook welkom bij de Meedoenbalie. Ook zij worden op weg geholpen naar werk of, als ze nog niet kunnen werken, een vervolgstudie. In tegenstelling tot bewoners die nog in 'procedure' zitten, hebben zij geen werkvergunning nodig.

Van de ruim 300 COA-locaties in Nederland beschikken momenteel 38 locaties over een Meedoenbalie. Dit aantal wordt uitgebreid naar minimaal 60 locaties.

"Hier in Riverside werken we nog met een 'light'-versie van de Meedoenbalie," legt Peter-Paul uit. "Dat heeft ermee te maken dat Riverside nog een noodopvang is en het in het leven roepen van een Meedoenbalie nog geen verplichting is. Zodra we de status van AZC krijgen, is dat wel verplicht maar krijgen we er ook uren voor om de balie te bemensen."

Intake zonder afspraak

De Meedoenbalie in noodopvang Riverside is in de zomer van 2025 gestart en vindt sindsdien eens in de twee weken op vrijdag plaats. Het merendeel van de bezoekers is op zoek naar betaald werk. Vooraf aanmelden is niet nodig, bewoners kunnen gewoon binnenlopen.

Vrijdag 23 januari staat tien minuten voor openingstijd al een groep van zo'n twintig vrouwen en mannen te wachten. Zodra de deuren worden geopend schuifelen ze één voor één naar binnen.

Binnen zitten vijf COA-medewerkers en een vrijwilliger met een achtergrond in recruitment. Voor de Meedoenbalie wordt gebruik gemaakt van een intakeformulier met twee kolommen. In de linker kolom worden de wensen van de bewoners genoteerd, in de rechter kolom de gemaakte afspraken en praktische tips zoals het opstellen van een *motivation letter* en het instellen van een *job-alert* op vacatureplatforms als Indeed of een daarmee vergelijkbaar platform.¹

Google Translate als tolk

De gesprekken verlopen meestal in het Engels omdat de kennis van het Nederlands bij de meeste bewoners nog beperkt is. Wanneer Engels geen optie is, wordt Google Translate ingezet. Dat is bijvoorbeeld het geval bij Sefu² die alleen Frans spreekt. Over en weer laten Sefu en de medewerker elkaar de door Google Translate vertaalde teksten in het Nederlands en Frans zien.

¹ In Nederland er een aantal vacatureplatforms specifiek voor vluchtelingen beschikbaar refugeework.nl, vipwerk.nl, heroyam.com of work2go.nl.

² Omwille privacy is gekozen voor een gefingeerde naam. De echte naam is bij de redactie bekend.

Sefu heeft ervaring als elektricien, maar het vinden van werk in zijn vakgebied is lastig. Sefu spreekt geen Engels, zijn kennis van het Nederlands is beperkt en ook beschikt hij niet over de benodigde Nederlandse vakdiploma's. Voor nu lijkt schoonmaakwerk de meest haalbare optie. Als wordt voorgesteld om specifiek Franse restaurants voor schoonmaakwerk te benaderen, knikt Sefu instemmend. Afgesproken wordt dat hij voor de volgende afspraak een cv en een motivatiebrief opstelt. Ook wordt hij gewezen op de verschillende mogelijkheden zijn kennis van het Nederlands bij te spijkeren. *"Het vinden van betaald werk wordt ingewikkeld als je én geen Engels spreekt én het Nederlands nog onvoldoende beheerst. Daarom benadrukken we altijd hoe belangrijk het is om zo snel mogelijk Nederlands te leren", aldus Peter-Paul.*

Cv en motivatiebrief

Een aantal bezoekers is al eerder langs geweest en heeft, zoals afgesproken, een cv en motivatiebrief opgesteld. Anderen hebben dit nog nooit gedaan. In veel landen speelt het eigen sociale netwerk bij het vinden van werk een grotere rol dan een cv of sollicitatiebrief. Om ze op weg te helpen krijgen ze daarom hulp van de medewerkers en vrijwilligers van de Meedoenbalie. Zo is er een workshop waarin stap voor stap wordt uitgelegd hoe je een cv en een sollicitatiebrief kunt schrijven.

Tewerkstellingsvergunning

Het zoeken, vinden én daadwerkelijk krijgen van betaald werk vergt veel tijd, inzet en geduld. Met name het verkrijgen van een tewerkstellingsvergunning (TWV) vormt in de praktijk een drempel. Veel werkgevers weten niet dat zij deze vergunning bij het UWV moeten aanvragen. De procedure duurt gemiddeld zes weken, omdat eerst het COA en de IND toestemming moeten geven. Deze doorlooptijd – in combinatie met het extra administratieve werk – maakt dat veel werkgevers terughoudend zijn om een vergunning aan te vragen.

Vrijwilligerswerk als opstap

De termijn van zes maanden 'in procedure zitten' geldt niet voor het doen vrijwilligerswerk. Er is ook geen tewerkstellingsvergunning voor nodig. Wel moet de organisatie waarvoor de asielzoeker vrijwilligerswerk gaat doen bij het UWV een vrijwilligersverklaring aanvragen. Zodra iemand een verblijfsvergunning heeft, is deze verklaring niet langer vereist. Een VOG (Verklaring Omtrent het Gedrag) is daarentegen wel vereist als met kinderen of dieren wordt gewerkt.

"Vrijwilligerswerk kan een mooie opstap zijn naar betaald werk," zegt Peter-Paul. "Je leert de taal beter, bouwt een sociaal netwerk op en doet werkervaring op. Dat netwerk kan later van grote waarde zijn bij het vinden van betaald werk. Een werkgever is dan mogelijk ook sneller geneigd een TWV"

aan te vragen. Voor mensen die niet direct een baan vinden, willen we het doen van vrijwilligerswerk daarom extra onder de aandacht brengen."

Van vrijwilliger naar werknemer

Een voorbeeld daarvan is Karim³. Hij meldt zich deze vrijdag bij de Meedoenbalie omdat hij op zoek is naar betaald werk. Karim spreekt inmiddels een aardig woordje Nederlands. Hij leerde de taal grotendeels zelfstandig door een Nederlands grammaticaboek van begin tot eind door te werken. Daarnaast volgt hij de wekelijkse taallessen die door vrijwilligers in de noodopvang worden gegeven. Door zijn vrijwilligerswerk is zijn taalvaardigheid met sprongen verbeterd en weet hij ook wat er op de Nederlandse werkvloer van hem wordt verwacht. Met zijn kennis van het Nederlands, Engels en Arabisch kan hij voor veel werkgevers een interessante kandidaat zijn. Het is te hopen dat ze in het geval van Karim en met hem vergelijkbare kandidaten het bureaucratische meerwerk voor lief nemen.

Zie ook: [COA - Nieuwkomers aan het werk | www.coa.nl](http://www.coa.nl)

Portfolio project

Binnenkort wordt specifiek voor de jonge asielzoekers in de leeftijdsgroep van 18-26 jaar een loopbaantraject gestart. Dit traject, dat door de gemeente Amsterdam wordt gesubsidieerd, duurt 5 maanden en is erop gericht in kaart te brengen waar hun talenten liggen en hoe en waar ze die in de toekomst kunnen vertalen naar vrijwilligers- en betaald werk. Daarvoor worden niet alleen 'open dagen' van scholen en bedrijven bezocht maar gaan de deelnemers ook stage lopen. Het traject wordt afgesloten met het schrijven van een plan van aanpak waarin de deelnemers, daarbij ondersteund door de trainers, stap voor stap uitwerken hoe zij in de toekomst hun loopbaanwensen kunnen verwezenlijken.

³ Omwille privacy is gekozen voor een gefingeerde naam. De echte naam is bij de redactie bekend.

4. Een klein portretje: het verhaal van Hamaasa

In november 2025 zond AVROTROS de documentaireserie *Hila voorbij de Taliban* uit, van filmmaakster Hila Noorzai. De serie volgt enkele Afghaanse vrouwen die, ondanks de strenge regels en beperkingen, zoeken naar manieren om autonoom een toekomst op te bouwen. De vrouwen toonden grote moed door herkenbaar in beeld te verschijnen. Nog geen maand later werd één van hen opgepakt. Na stevige internationale protesten is deze vrouw inmiddels weer vrijgelaten, maar haar arrestatie onderstreept de precare situatie van vrouwen in Afghanistan.

Eén van de vrouwen die hierover kan meepraten is Hamaasa⁴. Hamaasa wacht sinds zomer 2025 op een beslissing in haar asielaanvraag. Na een kortstondig verblijf in Ter Apel en Assen woont ze nu enkele maanden in Riverside. Hamaasa heeft aan den lijve ondervonden hoe de Taliban omgaan met vrouwen, in het bijzonder met vrouwen die openlijk het recht op onderwijs en autonomie opeisen. Toen de Taliban in augustus 2021, na het vertrek van de Amerikanen, voor de tweede keer de macht grepen, zag zij haar toekomst letterlijk verdampen. Tot dat moment had ze een veelbelovende loopbaan bij de overheid en gaf zij daarnaast privé wiskundeles aan meisjes. Maar toen de Taliban aan de macht kwam, werd haar dat ontnomen.

In de maanden die volgden werden protesten en demonstraties hardhandig door de politie-eenheden van de Taliban neergeslagen. Op 4 december 2021 kwamen honderden vrouwen bijeen om het recht op onderwijs te eisen. Ook deze demonstratie werd, net als alle eerdere protesten, met traangas en fysiek geweld onderdrukt. Hamaasa, destijds drie en een halve maand zwanger, werd tegen de grond gewerkt en geschopt op rug en benen. Haar medestanders, verblind door het traangas, zochten in paniek een heenkomen. Op haar telefoon laat ze foto's zien van de verwondingen die ze destijds opliep.

Hamaasa verloor niet alleen haar werk, een paar dagen na het protest kreeg ze tot haar verdriet ook een miskraam. Wat niet veranderde was haar strijdvaardigheid. Luidkeels bleef ze het recht op onderwijs en autonomie voor vrouwen opeisen. In augustus 2023 werd Hamaasa opgepakt en belandde zij in de gevangenis. Na een dag en een nacht kwam zij weer vrij. Over haar detentie praat ze liever niet, de herinneringen zijn traumatisch en komen op onverwachtse momenten weer naar

⁴ Omwille privacy is gekozen voor een gefingeerde naam. De echte naam is bij de redactie bekend.

boven als ze in haar omgeving geschreeuw hoort. Het liefste was ze langer in Afghanistan gebleven om haar stem te laten horen maar vanwege alle risico's voor haar en haar familie, is ze gevlucht. Dat was een hartverscheurende beslissing.

Nu wil Hamaasa vanuit Nederland haar stem laten horen. Terwijl ze in een AZC wacht op de uitkomst van haar asielaanvraag, is ze gestart met het schrijven van een boek over haar ervaringen in Afghanistan en Nederland. Ze schrijft in het Farsi maar wil het daarna laten vertalen in het Engels en Nederlands. Een titel voor het boek heeft ze al: *From home to the street, to overthrow the Taliban*.

De titel van het boek in het Farsi

5. Samen aan tafel

Op initiatief van bewonersvereniging Nellestein ontmoetten zondagmiddag 8 februari zo'n dertig Nellesteiners en evenzoveel bewoners van Riverside elkaar 'aan tafel'. Ze hebben die middag samen gekookt en samen gegeten om elkaar beter te leren kennen.

Nellesteinbewoner Marten: *"Ik vond het een mooie, verbindende middag waarbij naast lekker eten ook nieuw nabuurschap is geserveerd."*

6. Kinderfietsjes gezocht

Om de kinderen en de kleintjes van Riverside te leren fietsen, is er behoefte aan kinderfietsjes. Dus mocht u nog kinderfietsjes in uw garage, berghok of stalling hebben staan die niet meer gebruikt worden, op Riverside zijn ze er blij mee.

7. Moestuin & vrijwilligers

Voorjaar 2026 wordt gestart met de aanleg van een moestuin op het terrein van Riverside zodat bewoners die ter ontspanning willen tuinieren, hier hun eigen groenten kunnen verbouwen. Een aantal bewoners uit de omgeving heeft zich al

gemeld om hierbij te helpen: grond omspitten, frezen en dan zaaien.

Overweegt u om vrijwilligerswerk te doen op Riverside? Bijvoorbeeld met het opstarten van de moestuin? Het COA is ook nog steeds op zoek naar vrijwilligers voor bijvoorbeeld de Nederlandse taalles of voor het begeleiden van bewoners naar een afspraak met de dokter of het ziekenhuis. Meer weten? Stuur dan een mail aan fmmnamsterdamriverside@coa.nl

8. Contactgegevens in de buurt

Het kan voorkomen dat u contact wil zoeken met het opvangcentrum, de wijkagent of het Wijkactieteam (WAT). In het Wijkactieteam werken alle wijkorganisaties samen op het gebied van veiligheid, overlast of andere zorgen. Hierbij de belangrijkste contactgegevens:

Amsterdam Riverside, tel. 06-25493888,

e-mail fmmnamsterdamriverside@coa.nl

Wijkactieteam G- E- K-buurt, tel 06-4248576,

e-mail wat-g-e@amsterdam.nl

Wijkactieteam Gaasperdam, tel. 06-48514471,

e-mail wat-holendrecht@amsterdam.nl

Wijkactieteam Venserpolder, tel. 06-28928072,

e-mail wat-venserpolder@amsterdam.nl

Wijkagenten, tel. 0900-8844

□

Frequentie en verspreiding van de nieuwsbrief

De Nieuwsbrief Opvang Riverside verschijnt eens in de twee maanden of zoveel vaker als nodig is. De nieuwsbrief wordt verspreid via verschillende whatsappgroepen. Het staat iedereen vrij deze nieuwsbrief door te sturen. Wilt u de nieuwsbrief via de mail ontvangen, stuur dan een mailtje aan nieuwsbriefopvangriverside@gmail.com.

Ziet u graag een bepaald onderwerp in de Nieuwsbrief terug of heeft u een specifieke vraag die u graag in de Nieuwsbrief beantwoord ziet, laat het ons weten.

Stelt u deze Nieuwsbrief op prijs, dan horen we ook dat graag.

Nummer 4 van deze Nieuwsbrief verschijnt in mei 2026.